

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. F. Ioannis Nider Ordinis Prædicatorum Theologi De Reformatione Religiosorum Libri Tres

Nider, Johannes

Antverpiæ, 1611

Vt autem aculeos, quos in auditorum animis infixit, eruamus; in primis statuimus, nec quemquam Dium ob recepta stigmata sanctiorem esse aliis quibus illa minimè concessa fuere, nec beatum Franciscum ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45728](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45728)

ad legum feueritatem mitigandam, extinctum olim bellum instaurauit: & quasi iam omnia auditorum peccata suis concionibus emendasset, nihilque aliud quod ad Dei sanctissimi obsequium pertineret, suadendum restaret; totam Dicecesim, in qua passim huiuscemodi imagines reperiiebantur, commouit, & populares suis colloquiis concionibusque turbauit, eos à piorum contubernio exclusos denuntians. Neque eos solum, sed cunctos qui historiam sanctæ Catharinæ à Patre Antonio à Pegna olim Hispanæ conscriptam, & nuper Salmanticæ Hispaniæ excusam, apud se rerinerent: quoniam id ipsum, quod beatus Raymundus de inclyta illa Virgine asseruerat, referret. Cumque vulgi assensu, & populi approbatione inter illustres concionatores haberetur, facile, quod optabat, auditoribus, tametsi Catharinæ studiosissimis, persuasit.

§. II.

QVAMVIS autem optimè nouerim Ecclesiæ fortunas non in eo positas esse, vtrum ne Franciscus solus, an Catharina quoque stigmata Christi receperit, neque pro hac illave parte tamquam de vita dimicandum putem: tamen quia ab antiqua honoris possessione Catharinam deturbare, absque

que magno bonorum detrimento & scandalo fieri nequit; & scrupulus ab eo declamatore, in vulgi animum iniectus, plurimorum vexat ingenia; operæpretium me facturum putavi, si quoad eius potero breuiter, tum id quod in controuersia est, pro mea tenuitate dilucidè explicem: præsertim cum minimè desint, qui sopitam temporis diurnitate litem, malo cōsilio, aut potius nullo, in Hispania excitare cupiant. Itaq; oportet non tantum dissidij ramos abscindere, sed radicum etiam fibras diligenter euellere.

Sed prius lectorem neutri parti addictum (quo nunc opus est mihi) admoneo; stigmata non esse euidens signum, quo probari possit, quemquam sanctiorem fuisse, quam illos qui ipsis caruerunt. Hæreticus enim esset, qui Franciscum beatissimæ Dei genitrici præferret, vel æquaret, vel parum ab ea superari contenderet, quamuis eius corpus nullis vulneribus transfossus fuerit. Qui verò illū diuo Petro, vel Paulo, aliisve Apostolis parem faceret, si non in hæresis, at saltem in temeritatis notam incurreret, censure diuo Thoma lectione quinta in cap. 8. Epistolæ ad Romanos, & tertia in caput 1. eius quæ ad Ephesios inscribitur; & tamen ea, de quibus nunc agimus, Franciscana

Redemptoris stigmata, nequaquam gesta-
 uere, sed alia planè optabiliora. Ea scilicet,
 de quibus Paulus Galatis scribens gloriatur:
*Ego, inquit, stigmata Domini Iesu in corpo-
 re meo porto.* Equidem quid alij agerent ne-
 scio: mihi tamen (quamuis Francisci pedes
 libentissimè oscularer) si optio detur, vtrum
 Iesu Christi veneranda stigmata, Pauli in-
 star habere malim, an Francisci; Pauli eli-
 gam: id est pari charitate qua Paulus, tot pro
 Christi nomine supplicia perpeti, quot vel
 diuus Lucas Actorum cap. 13. 14. 16. 23. &
 24. eum perpeffum fuisse recitat, vel ipse-
 met Paulus ad Ephes. cap. 4. ad Colossen-
 ses cap. etiam 4. primæ ad Theffalon. 1. &
 secundæ ad Timoth. 3. narrat: potissimùm
 verò 2. ad Corinth. cap. 11. cùm ita ait: *In
 laboribus plurimis, in carceribus abundan-
 tiùs, in plagis supra modum, in mortibus fre-
 quenter. A Iudæis quinquies quadragenas
 una minùs accepi, ter virgis cæsus sum, semel
 lapidatus sum: & ea quæ deinceps enume-
 rat.* Quibus si addas caput Romæ pro Sal-
 uatoris gloria amputatum, agnosces sanctif-
 sima diui Francisci vulnera populo quidem
 plausibilia fuisse, Paulina verò, & habenti
 securiora, & toti Ecclesiæ vtiliora extitisse,
 ac Deo ipsi (vt existimo) gratiora. Sed
 quid ego meum hîc iudicium, quasi ali-
 cuius

cuius momenti sit, profero? Num vniuersa Ecclesia (quæ propter magnam bonorum penuriam in maxima nunc rerum caligine & perturbatione versatur) si Christus ei ad Dei nomen per totum orbem circumferendum, ad instaurandam ecclesiasticam disciplinam, ad deprauatos populi mores corrigendos, ad hæresum flammam restinguendas, ad ethnicos fidei dogmatibus imbuedos, Paulum aut Franciscum, pro eius arbitratu, se ei restitutum polliceretur, in deliberatione poneret, vter sibi postulandus esset? Profectò non tacitis vocibus, sed ingenti ac communi acclamatione, vel iurata responsoderet, se Paulo magis egere, quàm Francisco. Paulum illa omnia celerius cumulatiusque perfecturum, quàm Franciscum. Apostolo enim omnes Deo sacratarum societatum conditores cedere, & fasces summittere oportet. De quo si quis dubitet, pœna dignus est, nisi ipsum excuset inscitia.

Ergo nec qui Catharinam stigmaticam fuisse asserunt, eam protinus Francisco æqualem esse autumant; nec qui negant, eam illo minorem existimare debent. Quemadmodum licet beata Osanna, nostri sodalitij Tertiaria, quam Leone X. coniuente Mantuani augustè sancteque, venerantur, spineam ex carne coronam, regio diademate glorio-

C c 5 tiorem,

410 DE D. CATHARINÆ SENENSIS
fiorem, à Christo acceperit; haudquaquam
præfertur Agneti martyri illustrissimæ, quæ
plurimis & maximis à Deo cumulata fuit
beneficiis, non tamen isto. Idem prorsus de
beata Clara à monte Falcone Augustiniana
censemus, in cuius corde Iesu Christi in cru-
cem acti eiusq; suppliciorum expressa ima-
go extat, in præcordiis verò tres lapides in-
uenti fuere, qui numero atque pondere, san-
ctissimæ Triadis mysterium quasi ad viuum
(si ita loqui licet) exprimunt: ad cuius mira-
culi perennem memoriam conseruandam,
Nicolaus Quintus supremi sacerdotij mu-
nere fungens, piissimas preces cōscripsit: nec
tamen continuò eam diuo Hieronymo, aut
Petro Martyre, aut Bonauentura beatiorem
esse credere oportet. Nam gradus eius bea-
titudinis, quam Theologi essentialem vo-
cant, non ex his Dei beneficiis desumuntur;
sed ex minore, maioréve charitate: cui ex
æquo respondent luminis gloriæ & visionis
perspicuæ Dei momenta & pondera.

Præmonitum etiam lectorem volo, San-
ctos, cum omnis ambitionis expertes sint,
falsis non capi honoribus; & cum inuiden-
tia vacent, aliena felicitate gaudere. Quare
si Catharina stigmatibus caruit, haudqua-
quam volet sibi affigi: si habuit, non erit
molestum Francisco, huiusmodi laude eam
à do-

à doctis ornari; sed lætabitur potiùs seraphicam Christi sponsam ita depingi. Beatissimum igitur Patrem Franciscum, cui ego in hoc negotio primas defero, minimè offendam; si quod probabiliter sentio, dilucidè explicauero. Ipse enim tamquam egregius Pauli discipulus, qui omnes sui similes fore optabat, non modò Catharinæ, sed aliis etiam similia dona à Deo optimo maximo concessa fuisse libentissimè feret: & si nobiscum versaretur, sui que in hac parte nimium seueros ac rigidos defensores audiret, argueret eos, vt Numerorum 11. cap. sanctus Moyse Iesum Naue reprehendit: *Quid, inquit, emularis pro me? quis tribuat vt omnis populus prophetet, & det eis Dominus spiritum suum?* Quod de Francisco dixi, opinor etiam de eruditis & religiosis eius filiis, quorum ingens semper fuit erit que numerus. De aliis verò, si qui fortè sint, qui nec doctrina nec sanctitate polleant, ac proinde hanc felicitatem Catharinæ inuideant, nulla me cura sollicitat; quamuis minimè dubitem, me in eorum reprehensionem, velim nolim, incursum.

§. III.

QUOD autem ad illum attinet declamatorum, Episcoporum auctoritatem potestata-